

Den allerede indledte godkendelsesprocedure vil åbenbart være en langsommelig og bekostelig, bureaukratisk proces og indebære en omorganisering af kontrol- og certificeringsmyndighedernes specifikke procedurer. Hidtil er ingen af de italienske kontrol- og certificeringsmyndigheder blevet anerkendt af USA. Kan Kommissionen oplyse, om der på europæisk niveau er taget initiativ til indgåelse af en aftale om ligestilling og gensidig anerkendelse af standarder mellem USA og Europa?

Kan Kommissionen endvidere oplyse, med hvilket formål for øje den har indledt den såkaldte »European Organic Action Plan«, og på hvilken måde, man kan skaffe sig let tilgængelig adgang til hurtige og sammenlignelige oplysninger om de aktioner, der vil blive gennemført inden for rammerne af denne plan?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(15. november 2002)

Den 21. oktober 2002, 18 måneder efter sin forelæggelse, træder National Organic Program (NOP), som er retsgrundlaget for økologisk landbrug i USA, i kraft. De amerikanske myndigheder kræver, at økologiske landbrugsprodukter, som importeres i USA, certificeres af inspektionsorganer, der er godkendt af det amerikanske landbrugsministerium (USDA). En række inspektionsorganer i Fællesskabet, heriblandt et, som er godkendt i Italien, er hidtil blevet godkendt af USDA, og mange andre er under vurdering.

På fællesskabsplan fører Kommissionen intensive tekniske drøftelser med USDA. Disse drøftelser skal danne grundlaget for en eventuel ligestillingsaftale, hvorefter Fællesskabets generelle regler for økologisk landbrug anerkendes som ligestillede med USA's.

USDA har erklæret, at det i overgangsperioden efter den 21. oktober 2002, hvor NOP træder i kraft, vil følge en fleksibel fremgangsmåde. Produkter, som allerede er i handelen, herunder afgrøder, der er sået før 21. oktober 2002, vil blive behandlet efter de tidligere benyttede procedurer.

På Rådets opfordring er Kommissionen i færd med at undersøge mulighederne for en europæisk handlingsplan, der skal fremme økologisk landbrug og økologiske fødevarer. Kommissionen er i færd med at udarbejde en meddelelse til Rådet og Parlamentet, som vil blive forelagt inden december 2002.

(2003/C 222 E/023)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2846/02

af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen

(10. oktober 2002)

Om: Ulige behandling af tre tilbydere i forbindelse med licitationen af tjenesteydelsen på en højhastighedstogforbindelse i Nederlandene for at fremtvinge en høj betaling

1. Har Kommissionen kendskab til den måde, hvorpå man i Nederlandene har afviklet licitationen af 15 års tjenesteydelse på højhastighedstogforbindelsen Amsterdam- Rotterdam — Breda — Antwerpen, som vil blive taget i brug i 2006 som videreførelse af den eksisterende højhastighedstogforbindelse Paris Nord — Brussels Sud? Tre virksomhedsgrupper deltog i denne licitation: 1. Nederlandse Spoorwegen (NS) og luftfartsselskabet KLM; 2. Deutsche Bahn og den britiske transportvirksomhed Arriva; 3. den nederlandske regionaltransport Connexion og den franske sammenslutning CGEA/Vivendi/Connex?

2. Kan Kommissionen bekræfte, at ingen ligelig evaluering af de tre tilbudsgivende har fundet sted, idet man ikke fulgte indkaldelsen af tilbud, men kun forhandlede med den første tilbudsgivende. De to andre blev kun brugt til at lægge pres på NS, som først havde afvist en underhåndsaftale, for at bevæge denne virksomhed til at acceptere betaling af et beløb på 148 mio. EUR om året til staten, hvilket har ført til ekstremt høje billetpriser for de fremtidige passagerer?

3. Er denne fremgangsmåde efter Kommissionens opfattelse i overensstemmelse med forslag til forordning om medlemsstaternes håndtering af krav vedrørende offentlig trafikbetjening og indgåelse af kontrakter om offentlig trafikbetjening inden for persontransport med jernbane og ad vej og indre vandveje (2000/0212(COD) af 26. juli 2000 og med Europa-Parlamentets standpunkt ved førstebehandling den 14. november 2001 (2000/0212(COD)-PE1)? Nok afviger disse to tekster fra hinanden, hvad angår

forpligtelsen til offentlig licitation af den offentlige transport som helhed, men de stemmer overens med hensyn til den lige behandling, som de tilbudsgivende har krav på i forbindelse med sammenligning af deres egnethed, når der skal udvælges en operatør.

4. Er fremgangsmåden i forbindelse med licitationen, som den fremgår af ovenstående spørgsmål, for Kommissionen en anledning til at opfordre den nederlandske regering til på ny at åbne licitationen og i den sammenhæng fra starten klart at vælge mellem en ligelig behandling af alle tilbud eller en underhåndsaf tale, som ikke vækker forventninger hos andre tilbudsgivende?

Kilde: »NRC-Handelsblad« af 15.9.2002.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Frederik Bolkestein

(25. november 2002)

1. I begyndelsen af licitationsproceduren i 1999 og 2000 modtog Kommissionen oplysninger om de fremgangsmåder, de nederlandske myndigheder overvejede inden tildelingen af en 15-årig koncessionskontrakt vedrørende indenlandske og internationale transporttjenester på »HSL-Zuid«, højhastighedstogforbindelsen mellem Belgien og Nederlandene. Efter at beslutningen om en international udbudsprocedure blev truffet, har Kommissionen ikke fulgt selve tildelingsprocessen og heller ikke modtaget nogen klage herom, hvilket ville have givet anledning til at undersøge forløbet.

2. Kommissionen kan derfor ikke bekræfte, at ingen ligelig evaluering af de tre tilbudsgivende har fundet sted. Kommissionen havde kendskab til iværksættelsen af proceduren, men fulgte ikke dens videre forløb.

4. På nuværende tidspunkt har Kommissionen ikke modtaget nogen klage med hensyn til tildelingen af den nævnte koncession om tjenesteydelser, og Kommissionen er ikke i besiddelse af oplysninger, der peger i retning af, at de nederlandske myndigheder skulle have overtrådt EU-lovgivningen vedrørende offentlige kontrakter, og at der skulle være basis for at indlede en overtrædelsesprocedure.

Ifølge Kommissionens oplysninger er de nederlandske myndigheders fremgangsmåde i overensstemmelse med EU-lovgivningen vedrørende offentlige kontrakter som gældende for koncessionskontrakter om tjenesteydelser, dvs. EF-traktatens principper, herunder især principperne om gennemsigtighed og ikke-diskriminering. De nederlandske myndigheder offentliggjorde en forhåndsmeddelelse i EF-Tidende den 10. juni 1999. Denne meddelelse henviste til den internetside, hvor registreringsdokumentet for potentielle udbydere var tilgængeligt. Disse dokumenter beskrev den procedure, der skal følges, og metoden til bedømmelse af buddene. Selv om de nederlandske myndigheder først overvejede at give NS fortrinsret til indenlandske transportydelser, endte de med at vælge en offentlig udbudsprocedure for indenlandske og internationale transporttjenester. I den forbindelse sendte de et »kvalifikationsdokument« til alle parter, der tidligere i forløbet havde udtrykt deres interesse.

Kommissionen takker det ærede medlem for at have henledt opmærksomheden på problematikken omkring ligelig behandling af tilbuddene. Kommissionen vil udbede sig oplysninger fra de nederlandske myndigheder, som kan hjælpe med at fastslå, hvorledes bedømmelses- og forhandlingsmetoderne, der er angivet i licitationsbekendtgørelsen, er blevet anvendt. Kommissionen ville være taknemmelig, hvis det ærede medlem kunne bidrage med kopier af dokumenter eller anden form for bevismateriale, han muligvis er i besiddelse af, som kunne gøre det muligt for Kommissionens tjenester at undersøge sagen.

3. Kommissionens forslag til forordning om krav vedrørende offentlig trafikbetjening⁽¹⁾ er endnu ikke blevet vedtaget. Forslaget muliggør kontrakter af op til 15 års varighed for togforbindelser. Det kræves i forslaget, at udbudsproceduren er rimelig, åben og ikke-diskriminerende. Der gives mulighed for forhandlinger efter udbudsprocedurens afslutning for kontrakter for et anslået årligt beløb på over 3 000 000 EUR, forudsat at kravene om rimelighed, åbenhed og ikke-diskrimination fortsat overholdes. I lyset af ovenstående (se den af de nederlandske myndigheder fulgte procedure, som er beskrevet i de dokumenter, der refereres til i punkt 4), er Kommissionen ikke i besiddelse af oplysninger, som påviser, at kontrakttildelingsproceduren ikke skulle have overholdt bestemmelserne i den foreslåede forordning.

⁽¹⁾ EFT C 365 E af 19.12.2000.